

מסורת הש"ס

(א) חולין דף יא: (ב) [תוספתא
פ"ג ה"ח] (ג) [לעיל
פסח: ופ"ג] (ד) ר"ה לא:
(ה) [מעילה יא: (ו) (ז)
[בפ' שקלים בסלוק
המתחיל או ראית] (ח) [לז' יב,
(ט) [ליום ז' של סוכות בסלוק
המתחיל כי אקח מועד],
(י) [רש"ש מח"ז] (כ) [וע"ע
מוס' עירובין נא. ד"ה קהל].

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה תשעים רים
היו מירושלים ועד הצוק נוק
הר גבוה:

תום' ישנים

[סנהדרין כ. ב]. **אָ** ער
 זיצט און שטעט ביהורוק.
 זען קאטע דאמארינ
 געזי"ו [מד.] שפיע מוריקות,
 ווידערקוקן וירוקן דאז מילנא
 הייז דאמארינ ציימט [כ. ב]
 געבוירט פאר נאך אן אהארה
 לעבע פאר מוריקות דאמארינ
 מיר סימן לעבע דהרוק.
 אונזער דאמארינ געברט [כג]
 עמוד אהאר מציא לדי
 דהרוק וסילון אהאר מציא
 אלס יתן וירוקן מ"מ שטעט
 מיין יתן ודומין לאהט שטעט
 אלד יתן מ"מ. **א**מו
וירא. און אלס יתן נאך ונאמר
 אמו מירשאל דאז מוסאבר ליה
 שטענדן יתן **ה**ליום ע"ו.
 יתן מוסאבר דאז

[illegible]

עפ"י לוי' יח חילוק בין אלכסן
(שמעון) [שמואל] שפירס דוקא
בסבבה האחרונה עד שהתחשף.
דבר דבר וגם הוא חלם וממנה, וזו
רבינו שמעון למדל תמונה תמונה
המורה ורבען נמן לז' גורו זכ"ר
לישען, כי ל"ל עשר סוכות בחור
לאלו. כמאן אולי' הא דתנא
מחבילין תורתו ואפילו לא היה (וי
(ומה) [אם] מ"ל שאין מביאין א
האורית שהיו קושרין במקדש ביר

שני שעירי פרק שישי יומא

לה: שבעה ומחלה ימים לכל
מסעות מירושלים לסוכה
י' סוכות ט' מסעות הרי

תשעים רים שבעה ו
 סוכה וסוכה אומרין
 גמלוין אותו מסוכד
 שבהן שאינו מגיע
 מרחוק ורואה את כ
 חולק לשון של זהירות
 קשור בין שני קרניו
 מתגלגל ויורד ולא הי
 שנעשה אברים אבר
 סוכה אחרונה עד ש
 בגדים משיצא חוץ לר
 אומר משעת דחיית
 עשר סוכות ושנים
 ר' מאיר ר' יהודה או
 מילין ר' יוסי אומר ח
 היו וכולן על ידי עיר
 אלעזר בני אם על י
 אפילו שתי סוכות וע
 הא דתניא חוץ מאחר
 לצוק אלא עומד מר
 כמאן בר' מאיר: על כ
 לו הרי מזון והרי כ
 הוצרך אדם לכך א
 לו פת בסלו למי שא
 עושה חולק לשון
 כוליה בסלע כיון דמצ
 ומלכין ומיתבא דעת
 קרניו זמנין דגמיש ליה
 ת"ר בראשונה היו ס
 על פתח האולם מב
 לא הלבין היו עצמ
 שיהיו קושרין על פת
 היו מציצין ורואין
 הלבין היו עצבין הת
 חציו בסלע וחציו בין
 פפא משום רבי אלע
 קושרין לשון של ז
 מבפנים וכיון שהגיע
 וידעו שנעשית מצו
 חמאיכם כשנים כשל
 למחצית ההר: איב
 מה הן בהנאה ר
 מותרין וחד אמר אמ

נִזְכָּר: לֹא לִירֵךְ אִדָּם לֶכֶד.
 אֵלֶּה מֵה טַעַם אָמְרוּ לוֹ כֵּן
 הָיִיתָ רֹעֵב כִּמִּי שֶׁאֵין לוֹ:
 כִּכְתִּיב [שם] אֶל אֶרֶץ גּוֹזֵרָה
 וְרִיחַ כּוֹלִיָּה בְּסַלֵּעַ זִמְנִין
 וּמֵייתִבָּא דַּעֲתִיָּה מִשְׁמַחַת
 מִצּוֹת הַשְּׁעִיר לְפִיכָךְ קוֹשֵׁר
 יֵינן בּוֹ וּמֵאַחֵר שֶׁהוּא עִם
 לְרִישֵׁי יְבוֹא רִאשׁוֹן מִן

ובנתקום אחר. מיוז נראה לי כפי רבינו
אלא לשאר דוחות. מ"ב. בא יושב תחת
הקלע, כי רש"י פ"י יפה שאלה תעמוד
עמו וכן אל סרובי החוט אל שורא ואומר
לת היום אל חורר לו אין כן אסור מן
המ"ק. וכן מבוא בכל הפסרים אומי ויע
הע"ה. וכן המילין למח יעשה סוכי
מן יור. [ו]שנים כי בפסרים הרבה, אלא
שנת וטומאה, מיירי הכא שמסובין כגו
עיר נביאלי אורו ממנחם בלחאדי שר הא
פפה ולשון של אדורים עשית המזה
מליצין קודם עשית המזה

רבי יהודה אומר תשע
צוקן ושמה משום חולשא
ובולין על ידי עירוב. מכ

וצצה לכל מיל "על כל
ו הרי מזון והרי מים
לסוכה חוץ מאחרון
זו לצוק: אלא עומד
ששוי כמה היה עושה
ציוי קשור בסלע וחציו
דחפו לאחוריו והוא
(6) מגיע לחצי ההר עד
הבא וישב לו תחת
חשך וימאימתי מממא
מת ירושלים ר' שמעון
לצוק: **גמ'** תנו רבנן
עשר מילין היו דברי
תשע סוכות ועשרה
סוכות ועשרה מילין
אמר רבי יוסי סח לי
עירוב יכולני לעשות
רה מילין כמאן אזלא
שבחן שלא הגיע עמו
ק ורואה את מעשיו
סוכה וסוכה אומרים
ס: יתנא מעולם לא
שאינו דומה מי שיש
לו פת בסלו: מה היה
ל זהורית: ונקטריה
ה בשעיר דילמא קדים
ונקטריה כוליה בין
לרישיה ולאן אדעתיה
שרין לשון של זהורית
יץ הלבין היו שמחין
ומתביישין התקינו
אולם מבפנים ועדיין
לבין היו שמחין לא
ו שיהיו קושרין אותו
רניו אמר ר' נחום בר
הקפר בראשונה היו
רית על פתח אולם
עיר למדבר היה מלבין
שנאמר **י** אם יהיו
ילבינו: לא היה מגיע
אלהו אותן אברים
ושמואל חד אמר
דין מאן דאמר מותרין
דכתיב

היא ובתר פלוגתא דרבי מנחם
מתמה גמרא אף על גב
יהודה ובתר הכי רבי יוסי
דר' יוסי היא להכי איצטר
מאיר וכי האי גוונא איכא
אתאן לת"ק ובפרק לא יחס
כו באחרונה לא ייח
גופו כשיפול לאחריו

מתכפרין דלמא קדים ומלכין (2) כדר
איברים איברים. אותן איברים רב
(א) אינו מוכן ואולי דל"ל אבל זו שאומרו
קדים ומלכין ולא יקדים מזה הדמיון
נראה דגרסינן משע סוכות, וכן מלכין בזה
מן דמקן, דל"כ דמתי' הוא מרישא היה
אחשו בולגמס ומתוך שהיה יודע שאם ירע
מזין פסחים בירש אלו דברים נון, בן
ואין מתרחס הלכתי כבש שעיר ולשון
שמו' נעשיתו היה מלכין.

מן.

נורה מילרין. יש ספרים שיש
האחרונה היתה עומדת
ולא יצטרך לחזור וילין שם:
אז דאמר בפרק מי שהוציאו

לפנים דתחום שבת ומעביר
בזרשות הרצים כולו ונתמין
בסוקן ומפר"ת דכלל ד'
ינין לו אלכסון ויכול לילך
בסוקן של אלפים ובכל מקום
וגמרא עמוד הרצב ד' על
וקא אלא צעי שיהא ריבועו
ולרצו של ד' מל ד' דהיינו

בת (דף ח.). דנקט רחצה ו' ונח

ה' ד' כמו צבד לזמנא משום
 תחא דאירי צמרצע לא הוה
 קטן אלל ד' וממילא ידענא
 צאלכסוין קן הוא צבד מקום
 כוורת עגולה היא ואי הוה
 ה' ד' הוה משמע מכל ד'
 אין לה צלכסון וקשה לפי'
 מע דתחום שצת מיל והיינו

לומר דסימנא בעלמא הוא

3. ליהצ"י היה חתום על

נִקְסָן מֵחַי חָק עַל גַּב לִיבִישׁ
וְיוֹן מִיָּה קָשָׁה לִפְרוֹשׁ אֶל
צִבְתָּה מִיָּה מַעְרִי לֹאִם וְעֵרִי
וְנוֹתֵינן אֵינָן לִפְאוֹת הָעוֹלָם
בִּפְרָק כִּלְד מַעֲבְרִין (שְׂרִיזוֹן)
וְלֹא כֵן פִּירֵשׁ רַבִּינוּ שְׂמוּאֵל
לְמוֹמָזְמוֹרָה הָעוֹלָם לְמַעֲרָבוֹ אִלּוּ
יָרוֹשׁ אֵין וְנוֹתֵינן לוֹ פְּאוֹת
בְּיָךְ מִקְרָן דְּרוּמִית מַעֲבְרִית
לְמוֹמָזְמוֹרָה צְפוֹנִית וְנוֹתֵינן לוֹ
זָנוֹר כְּבִירָה" כְּבִירָה" וְרַחֲמֵי ד'
ס הָעַמִּיד רִיבְעוֹ לִרְיִבְעוֹ
וְחֹרֵק וְנָח עַל גִּבּוֹ חִיִּיד וְאִם
עוֹמוֹד לִרְיִבְעוֹ הָעוֹלָם אִינוּ
שִׂיחָא רִיבְעוֹ ה' טַפְחִים
יִס': **כְּמֵאָה אֲזֵאָה הָא**
יִן קַמְחָרוֹן שְׁבָהָן ב'ו' מִימָה
לֹא קַמְחָר כְּמֵאָה אֲזֵאָה הָא
וְנִמְחָרוֹן שְׁבָהָן דֵּא
נָמִי קִתְּנִי לָהּ וְלִכְתָּ לְמִימֵר
דִּתְּנָן כְּמוֹ יֵשׁ סְפָרִים שְׁהוּגָה
וְאִתְּמַנִּי קֹאֵי דִלָּשׁ כֵּן אִתְּמַנִּי
ה' אִסְפֵּא מִרְשָׁא הוּא מִנִּי
דִּלְמוֹנָה" כְּרִיבִי מִזִּיר
וְכִלְמִיל עֵד אִזָּק כ' יִס' ו'
כְּבִל מִיֵּל דֵּהִינּוּ כְּרִיבִי מִזִּיר
מִיֵּל וְנִרְחָל לִי דִגְרָס דִּתְּנִי
הָא צְרִייתָא דִלְתִּינָן עֵלָה
וְרִבִּי יוֹסִי קִתְּנִי לָהּ וְעַל כֵּן
וְחֹזֵק בְּרִישָׁא וְזֵתֵר הִי כ'
ה' מִשְׁמַע דְּמִסְקָנָא דְּמִילְתָּא
דִּלְתִּלְתָּא לְתִ"ק דֵּהִינּוּ רַבִּי
דֵּהֲרִין (דף 1) דן אֵת הָדִין
נָמִי אִיכָא כִי הֵאָז גּוֹנָה:
אָטוֹ

לחנאים עד
דלות הלשון
אם הלצין:
דכתיב

יִכְסוּ כְּשֵׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּנוּ. וְלֹא הָיָה מוֹתָרִים בְּהִנָּה הֵן, כְּלוּמָר הָאֲכִילִים

עין משפט
נר מצוה

לד א ב ג ד ה מ"פ
מהל' עבודת יוה"כ הלכה
:א
לה ו מ"פ מהלכות פרה
הלכה ו:
לו ז מ"פ מהלכות עבודת
יוה"כ הל' :א

תורה אור השלם

1. לְכוּ נָא וְנִכְחָה יֹאמֶר יי
אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם בְּשָׁנִים
בְּשִׁלֹּג יִלְבִּינוּ אִם יֹאדִימוּ
כְּתוּלֵעַ בְּצִמּוֹר יִהְיוּ:

מוסף רש"י

למי שאין לו פת בסלר.
אכול היום ודואג על למחר
(לקמן טד). לשון של
זהרית. אמר סרוק ומשון
כעין לשון וצבוע אדום
וקושיין אותו בראש שעיר
המשתלה והיה מזבין מאליו
והוא סימן שמחל הקצ"ה
לישראל שנאמר (שעיה א)
אם יהיו חסידים כשנים כעלג
יבצינו (לעיר טז).

רבינו חננאל

ת"ר ו' סוכות ו"ב מילין
היה דבר ו' מאי ו' היתה
אומר ו' סוכות ו' סוכות
ו' יסוי אומר ו' סוכות
ו' מילין היו משטות ו'
(בכל א' אצל ו' שהארמ
ונכון על די עירוב. א"ר
יסוי שח' יל אלונו ב' ו'
עירוב ו' כולו אי לשטות
בשתי סוכות ו' מילין,
מילין פירשו ו' פירשו,
עירוב ברוח ארבעה מילין
מירושלים סוכה, ומרחק
ל' מילין תועשה סוכה
אחרת. והמבכש ללוות
המוליך שער המשתלה,
מירושלים ומערב סוכה
כאן, והוא אלפיס אמה
שזון תחום שבה, כדי
שיהא רשא על ארבע
מיל אחר שהו אלפיס
אמה אחרות. ומצא מהלך
ל' מילין מירושלים ו' הושכנים
בסוכות ו' אצל מיל להלך
ירושלים ומצא מיל להלך
מיל אחר, ומצא ארבעה
מירושלים תחילת שני עמי
ל' מיל ומצאנין ס' (הם)
[האנשים] שיצאו מן הסוכה
השני והאנשים שבאו עמו
מירושלים התחילת שני עמי
השני ו' הסוכה מיל על די
עירוב מיל תחומם הנה ו'
וכן בין תחומם ו' מילין
ל' מילין בענין הזה. אחרי
מעברין לצד ו' והארים
מעברין לצד ו' הנה ו'
מילין, ושאר ו' מילין ארבע
עשר הושכנים בסוכה השני
הנה שאל עירוב בצד האחר
שזון סוכה לסוכה תחילת
שני מיל תחומם ומיל על
די עירוב הרי ו' מילין.
אצל אליבד ו' מאיר דמי
ל' מילין מ' נשאר ו' מילין
עומד מרחק ו' אמה מעשיר.
שקול לשון של הוהית עירוב
העירוב ו' חושב ו' חושב
כיון לרשיה ו' השעיר ולא
מיראה מ' חושב ו' חושב
ולמה היה חושב מ' חושב
למשה, אמרין ו' הואיל ובו
עלמחצית היה צד שנעשה
הסוכות ו' אחר סמורין.

מאזה בשעיר ובו מתכפרין דלמא
 וכו' דכתיב אס יהיו וגו'.

וְכֵן זֶה תְּשׁוּבָה מִמֶּנּוּ כִּי אֵי אִפְשָׁר
 לָאֵל אֵלֶּיךָ. אֲבָל אִם הִיא זְרִיךְ הִיא
 חִילּוּק לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית בּו'.
 וְשֶׁל זְהוּרִית דֶּהֱכָא אֵין זֶה לְשׁוֹן
 תּוֹ. וְאֵע"פ שֶׁהִיא כְּמֵה פַעֲמִים